

Джэймс Дуглас Морысан/ **James Douglas Morrison** (1943 – 1971) –
Амерыканскі паэт, эсэіст, аўтар песняў, вакаліст гурта The Doors. Як
музыкант вядомы пад імем Джым Морысан (Jim Morrison).

Голас Змея *Вершы*

***

(The Voice of the Serpent...)

Голас Змея

сухое сыканне часу і пары і
залатых аркушаў
старых кніг у зруйнаваных Храмах
Парахнеюць бачыны – бачыш?

Я не патурбую
Я не сыду

Хадзем, сказаў ён лагодна

стары з'явіўся
і стомлена танчыць
між раскіданых мёртвых
ціха яны варушацца

***

(An angel runs...)

Анёл бяжыць
Скрозь імгненне святла
Скрозь пакой
Здань апярэджвае нас
Цень пераследуе нас
І штораў як спыняемся
Мы падаем

***

(The Wolf...)

Воўк

што жыве пад скалой
запрасіў мяне
выпіць яго сцюдзёнай

Вады.

Не плюхацца ды купацца
а пакінуць сонца і
звездаць мёртвую пустку
ноч і халодных людзей
што гуляюць там.

***

(Fence my sacred fire...)

Абгарадзі мой зніч.

Я хачу. Быць простым, чорным і чыстым

Цьмяным нічым

Хачу

Мора – зялёнае

Дым

Як дзіцячы сон

як калядная мара

бяспроспы.

***

(Buildings gilded no interruption...)

Будынкi залацеюць спакваля.

Гмахі навокал.

Наш дом быў застылай астралогіяй

Маленькія флейты здабылі сабе

шпачыны світанак

Ды ў вусці ракі
пасткі спынілі нашу вячэру.
Ён вярнуўся дахаты з кайстрамі
мяса і мехам мукі і
хлеб падымаўся і
сям'я красавала.

Скрыжаванне
(The crossroads)

Сустрэўшы цябе ля бацькоўскае брамы
Мы скажам табе што рабіць
Што трэба рабіць
каб выжыць

Пакінь прагнілыя бацькавы
гарады
Пакінь атрутныя калодзежы
і крываваыя вуліцы
А цяпер уваходзь у добры лес

***

(The Endless quest a vigil...)

Бясконцы пошук – чуйнаванне
вартавых вежаў і фортаў,
што супраць мора і часу.
Яны перамогуць? Магчыма.

Яны ўсё стаяць, і ў іх
ціхіх пакоях блукаюць
душы памерлых,
якія пільнуюць жывых.

Хутка мы будзем з імі.
Хутка мы пройдзем
праз сцены часу. Не будзем
сумаваць ні аб чым,

толькі адно аб адным.

Прачніся
(Awake)

Прачніся
Скінь сны з валасоў
Мая любая дзетка, мая салодкая
Выберы дзень і знак
свайго дня –
1-е, што ўбачыш.

Абгарэлае дрэва, нібы вялізная
першабытная птушка,
на гарачых хвалях горкага лісця
патрэскаюць казкі.
Багі тратуараў будуць рабіць на цябе.
Суседні лес,
Пусты забыты музей, і
пляскаты пагорак,
і цяжарная гара –
помнік над шапікам
дзе хаваюцца дзеці
пасля школы.

Чаму я п'ю?
(Why do I drink?)

Чаму я п'ю?
Так я магу пісаць вершы.

Часам калі ўсё ўжо сказана
і ўсё пачварнае занураецца
ў глыбокі сон –

Гэта і ёсць абуджэнне,
а што засталася, – праўда.
Калі цела спустошана –
дух мацнее.

Даруй мне, Ойча, бо я ведаю,
што раблю.
Я хачу пачуць апошні Верш
апошняга Паэта.

пераклад з ангельскай – Алена Пятровіч

© Алена Пятровіч, пераклад, 2010